

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regulu (EK) Nr. 631/2004, 48. panta 2. punktā ir paredzēts, ka pēdējās dalībvalsts, kurā dzīvojis darba ņēmējs, kas ir dalībvalsts pilsonis, kompetentajai iestādei ir noteikts pienākums, aprēķinot vecuma pensiju šim darba ņēmējam, kurš pensijas pieprasījuma iesniegšanas brīdī dzīvo trešajā valstī, ņemt vērā laikposmus, kurus tas strādājis citā dalībvalstī, ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tad, ja šis darba ņēmējs joprojām dzīvotu Eiropas Kopienas teritorijā.

(¹) OV C 281, 18.11.2006.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2008. gada 3. aprīlī (Oberlandesgericht Celle (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Rechtsanwalt Dr. Dirk Rüffert als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG/Land Niedersachsen

(Lieta C-346/06) (¹)

(EKL 49. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Ierobežojumi — Direktīva 96/71/EK — Darba ņēmēju norīkošana darbā pakalpojumu sniegšanas jomā — Būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras — Darba ņēmēju sociālā aizsardzība)

(2008/C 128/13)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Celle

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Rechtsanwalt Dr. Dirk Rüffert als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG

Atbildētāja: Land Niedersachsen

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberlandesgericht Celle — EK līguma 49. panta interpretācija — Valsts tiesību akti, ar

ko uzņēmumiem, kuri piedalās būvdarbu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, ir noteikts pienākums pašiem ievērot un likt ievērot to apakšuzņēmējiem noteikumus par minimālo algu, kas ir paredzēti koplīgumā, kurš ir piemērojams pakalpojuma sniegšanas vietā

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīva 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, kas interpretēta, ņemot vērā EKL 49. pantu, tādā situācijā, kāda tiek aplūkota pamata prāvā, nepieļauj tādu dalībvalsts iestādes pieņemtu tiesību aktu, kurā līgumslēdzējai iestādei ir noteikts būvdarbu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības piešķirt tikai tādiem uzņēmumiem, kuri, iesniedzot piedāvājumu, rakstiski apliecinājuši, ka par attiecīgo pakalpojuma sniegšanu izmaksās saviem darbiniekiem vismaz minēto pakalpojumu sniegšanas vietā piemērojamā koplīgumā paredzēto atlīdzību.

(¹) OV C 294, 02.12.2006.

Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 10. aprīļa spriedums (Vergabekontrollsenat des Landes Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH/Fernwärme Wien GmbH

(Lieta C-393/06) (¹)

(Publiskā iepirkuma līgumi — Direktīva 2004/17/EK un Direktīva 2004/18/EK — Līgumslēdzējs, kas veic darbības, kas daļēji ietilpst Direktīvas 2004/17/EK piemērošanas jomā un daļēji Direktīvas 2004/18/EK piemērošanas jomā — Publisko tiesību subjekts — Līgumslēdzēja iestāde)

(2008/C 128/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Vergabekontrollsenat des Landes Wien

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH

Atbildētājs: Fernwärme Wien GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Vergabekontrollsenat des Landes Wien* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV L 134., 1. lpp.), 2. panta 1. punkta un 3. panta un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134., 114. lpp.), 1. panta 9. punkta interpretācija — Siltumapgādes iekārtu piešķiršana — Līgumslēdzēja iestāde ir Vīnes pilsētas kontrolēts uzņēmums, kas sniedz sabiedriskos pakalpojumus (pilsētas siltumapgāde) — Publisko tiesību subjekts — Konkurences apstākļu novērtējums — Eiropas iepirkuma procedūru piemērošana arī darbībām, kuru jomā pastāv konkurence (šajā gadījumā — darbība kondicionēšanas iekārtu jomā) — Infekcijas teorija — Savstarpējas subsidēšanas neesamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) līgumslēdzējam Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, izpratnē ir pienākums piemērot šajā direktīvā paredzēto procedūru tikai tādu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrai, kas ir saistīti ar šī subjekta darbību, ko tas veic vienā vai vairākās šīs direktīvas 3.–7. pantā minētajās nozarēs;
- 2) tāda struktūra kā *Fernwärme Wien GmbH* ir jāuzskata par publisko tiesību subjektu Direktīvas 2004/17 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrās daļas un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 1. panta 9. punkta otrās daļas izpratnē;
- 3) tādu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesībām, ko piešķirusi struktūra, kurai ir publisko tiesību subjekta statuss Direktīvas 2004/17 un Direktīvas 2004/18 izpratnē, kuriem ir saikne ar to šīs struktūras darbību veikšanu, ko tā veic vienā vai vairākās nozarēs, kas minētas Direktīvas 2004/17 3.–7. pantā, ir jāpieņem šajā direktīvā paredzētās procedūras. Savukārt uz visām citām šādas struktūras piešķirtām publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesībām, ko tā piešķirusi saistībā ar citu darbību veikšanu, attiecas Direktīvā 2004/18 noteiktās procedūras. Katra no šīm divām direktīvām ir piemērojama bez izšķirības darbībām, ko šī struktūra veic, lai izpildītu savu uzdevumu apmierināt vispārējās vajadzības, un darbībām, ko tā veic konkurences apstākļos, pat tad, ja pastāv grāmatvedība šīs struktūras darbību nodalīšanai, lai izslēgtu šo nozaru savstarpēju subsidēšanu.

(¹) OV C 310, 16.12.2006.

Tiesas (septītā palāta) 2008. gada 10. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-398/06) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Ekonomiski neaktīvo un pensionēto Eiropas Savienības un Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstu pilsoņu dzīvesvietas tiesības — Valsts tiesību akti un administratīvā prakse, saskaņā ar kuriem tiek prasīti pietiekami personīgie līdzekļi, ja uzturēšanās laiks uzņemošajā dalībvalstī ir vismaz viens gads)

(2008/C 128/15)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Condou-Durandē un R. Troosters)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — H. G. Sevenster un D. J. M. de Grave)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — E. O'Neill, pārstāvis un J. Stratford, barrister)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Kopienu tiesiskā regulējuma attiecībā uz Eiropas Savienības pilsoņu dzīvesvietas tiesībām pārkāpums — Valsts tiesību akti un administratīvā prakse, saskaņā ar kuriem tiek prasīti pietiekami personīgie līdzekļi, lai ekonomiski neaktīvās un pensionētas personas varētu saņemt uzturēšanās atļauju

Rezolutīvā daļa:

- 1) paturot spēkā valsts noteikumus, saskaņā ar kuriem neaktīvajiem un pensionētajiem Eiropas Savienības un Eiropas Ekonomikas zonas pilsoņiem uzturēšanās atļaujas saņemšanai ir jāpierāda, ka viņiem ir pietiekami līdzekļi, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar Padomes 1968. gada 15. oktobra Direktīvu 68/360/EEK par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz dalībvalstu darba ņēmēju un viņu ģimeņu pārvietošanos un dzīvesvietu Kopienā, Padomes 1990. gada 28. jūnija Direktīvu 90/364/EEK par tiesībām uz dzīvesvietu un Padomes 1990. gada 28. jūnija Direktīvu 90/365/EEK par tādu darbinieku un pašnodarbinātu personu tiesībām uz dzīvesvietu, kas pārtraukušas profesionālo darbību;
- 2) Nīderlandes Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 294, 2.12.2006.